

ΠΑΒ 3341
..... 4 ΑΠΡ. 2014

**ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ
ΑΡΙΣΤΕΡΑ**

Γιάννης Πανούσης

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Α' Αθήνας

3.4.2014

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς τους κ. κ.

Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων
Υπουργό Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη

ΘΕΜΑ: Συνθήκες κράτησης στα σωφρονιστικά καταστήματα.

Ο Βουλευτής Α' Αθήνας Γιάννης Πανούσης καταθέτει ως αναφορά το γράμμα – καταγγελία του κρατούμενου στις φυλακές Κορυδαλλού κου Σιταρά Αθανασίου σχετικά με τις συνθήκες κράτησης στα σωφρονιστικά καταστήματα

Ο καταθέτων Βουλευτής

Γιάννης Πανούσης

Γράμμα από ακόμα έναν τσουβαλιασμένο τρόφιμο των φυλακών

Ονομάζομαι Σιταράς Αθανάσιος και είμαι κρατούμενος στις Δικαστικές Φυλακές Τρικάλων. Διανύω ήδη τον 16^ο μήνα κράτησής μου καθώς και την 7^η μέρα απεργίας πείνας. Τον τελευταίο μήνα είμαι μεταγόμενος στην Α' πτέρυγα Κορυδαλλού αφού ζήτησα απελπισμένα να παραστώ σε δίκη που με αφορά.

Είμαι 50 ετών, ποτέρας δύο παιδιών και καταδικασμένος σε 14 χρόνια κάθειρξη. Το αδίκημα μου? Κλοπή προς ιδία χρήση. Η ποινή όμως εξοντωτική καθώς οι «αδέκαστοι» δικαστικοί λειτουργοί με τη συνδρομή πάντα της αστυνομίας θεώρησαν σκόπιμο να πληρώσω για κλοπές που δεν έκανα καθώς και για «ξέπλυμα μαύρου χρήματος». Μόνο που ξέχασαν ότι όσοι ξεπλένουν χρήμα έχουν λεφτά, καταθέσεις, offshore και ένα σωρό άλλα προνόμια που εγώ ποτέ μου δε γεύτηκα. Ενδεικτικό του τραγέλαφου που βιώνω αποτελεί το γεγονός ότι το διαβιβαστικό της αστυνομίας και κατά συνέπεια το κατηγορητήριο μου, με βαρύνουν για κλοπές δικών μου αντικειμένων-μηχανημάτων. Μάλιστα, καλά διαβάσατε. Δικά μου, ιδιοκτησίας μου εργαλεία που βρέθηκαν στο χώρο της επιχείρησής μου, νομίμως αποκτηθέντα.

Δε γράφω όμως αυτό το γράμμα για να παραπονεθώ σχετικά με την αθωότητα μου ή μη. Πράγματι υπέπεσα στο αδίκημα της κλοπής γεγονός που παραδέχτηκα από τη πρώτη στιγμή της σύλληψής μου. Γράφω για να ταρακουνήσω ακόμα και τους τελευταίους ρομαντικούς που πιστεύουν ότι η αλήθεια λάμπει στις αίθουσες δικαστηρίων και ότι το καταφύγιο των κατατρεγμένων είναι η Δικαιοσύνη. Δεν είμαι ούτε ο πρώτος ούτε ο τελευταίος που λέει τα ίδια πράγματα. Όμως το χάλι τόσο του Σωφρονιστικού Συστήματος όσο και των μηχανισμών απονομής Δικαιοσύνης έχει παραγίνει.

Οι φυλακές της χώρας έχουν γεμίσει με οικογενειάρχες, απλούς ανθρώπους χωρίς τριβή με την σκληρή παρανομία, που λόγω διαφόρων αιτιών με πρώτη και κύρια την ΑΠΟΓΝΩΣΗ, υπέπεσαν σε ένα αδίκημα. Και η καλή μας Δικαιοσύνη τους φέρθηκε με το πιο απάνθρωπο τρόπο.

Βοούν πλέον όλοι οι κύκλοι που ασχολούνται με την απονομή Δικαιοσύνης (δικηγόροι, κρατούμενοι, φυλακές, σωφρονιστικοί υπάλληλοι κλπ) ότι οι δικαστικοί λειτουργοί μεταχειρίζονται τους κατηγορουμένους με μένος.

Είναι κοινό μυστικό ότι η απονομή δικαιοσύνης γίνεται με τρόπο εξοντωτικό και τις περισσότερες φορές χωρίς καμία αναγνώριση μετμέλειας ή πραγματικών στοιχείων. Τα χρόνια μοιράζονται βροχή από έδρας λες και η κάστα των δικαστικών έβαλε στο μάτι όλο τον απλό λαό που σέρνεται στα δικαστήρια πότε δικαίως και πότε αδικώς. Λες και λειτουργούν βάση εντολών που τους λένε: «Σβήστε τους, κλείστε τους μέσα». Λες και δε ζουν στην ίδια κοινωνία με μας που στενάζει.

Εγκληματίες προαυλίζονται με μαγαζάτορες που δε μπόρεσαν να πληρώσουν το ΤΕΒΕ τους. Δολοφόνοι και έμποροι ναρκωτικών μοιράζονται τα κελιά με απελπισμένους που έκλεψαν για να ζήσουν. Κανένας διαχωρισμός, καμία διάκριση όλοι μαζί ένας σωρός.

Δε ξέρω αν υπάρχουν αθώοι έγκλειστοι. Το μόνο σίγουρο είναι ότι υπάρχουν **ΚΑΚΟΔΙΚΑΣΜΕΝΟΙ** και μάλιστα σε συντριπτικό ποσοστό. Ένα ολόκληρο σύστημα απονομής δικαιοσύνης για να γεμίζουν τα ταμεία. Ποινές ασύλητα μεγάλες σε πρώτο βαθμό ώστε να είσαι υποχρεωμένος να πας σε Εφετείο, μπορεί και Άρειο Πάγο. Εγκλεισμός για αδικήματα που άλλοτε θεωρούντο πλημμελήματα ώστε να είσαι υποχρεωμένος να ασκείς ένδικα μέσα διαρκώς για αναστολή ή διακοπή ποινής. Και να τα παράβολα και να οι αμοιβές δικηγόρων. **Στραγγίζουν τις τσέπες μας κάνοντας εμπόριο ελπίδας και ελευθερίας.**

Για συνθήκες κράτησης δε γίνεται λόγος. Ευτυχώς που κυκλοφορεί καμία φωτογραφία παραέξω που κ που και γινόμαστε πιστευτοί. Τι να πρωτοπώ? Είναι λίγο πολύ γνωστά σε όλους. Κανόνες υγιεινής ούτε οι στοιχειώδεις. Υπεράριθμα κελιά και θάλαμοι. Κατσαρίδες και κοριοί στα στρώματα να κάνουν πάρτι, φαγητό ούτε για τα σκυλιά. Για ζεστό νερό και θέρμανση φυσικά δε συζητάμε, θεωρούνται ψιλά γράμματα.

Ακόμη και έγκλειστος για να ζήσεις με αξιοπρέπεια πρέπει να την εξαγοράσεις. Έχεις λεφτά..? Τρως ότι θες. Έχεις λεφτά..? Κάνεις μόνος σου απολύμανση στο κελί σου. Έχεις λεφτά..? Μιλάς στο τηλέφωνο με την οικογένεια σου. Δεν έχεις λεφτά..? Είσαι άλλο ένα νούμερο στη βραδινή καταμέτρηση.

Δικαίωμα να αρρωστήσεις δεν υπάρχει, δεδομένου ότι όλες οι αρρώστιες εδώ αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο. Ένα ντεπόν και έξω απ' την πόρτα. Αν πάλι συγκινηθεί η Διοίκηση και σε στείλει στο Νοσοκομείο των Φυλακών, εκεί κινδυνεύεις να κολλήσεις ένα σωρό άλλα νοσήματα που δεν είχες πριν. Για του λόγου το αληθές, ο ίδιος είμαι εγχειρισμένος πρόσφατα, έχω ζητήσει επανειλημμένα μια επανεξέταση λόγω καθημερινών συμπτωμάτων που έχω και ακόμη περιμένω.

Αυτή τη στιγμή που μιλάμε και μετά από πολλά αιτήματα μου, με κράτησαν στο Κορυδαλλό για να παραστώ στο 5μελες Αναστολών που θα κρίνει την ελευθερία μου αρχές Απριλίου. Χαριστικά βεβαίως είμαι εδώ διότι η απόσταση Αθήνα-Τρίκαλα υπερβαίνει το επιτρεπτό χιλιομετρικό όριο μεταγωγής. Με άλλα λόγια το αναφαίρετο δικαίωμά μου να υπερασπιστώ τον εαυτό μου έγινε θέμα προς εξέταση. Το δικαίωμα της γυναίκας και των παιδιών μου να με επισκέπτονται μια φορά τη βδομάδα έγινε όνειρο απατειλό, αφού ο Εισαγγελέας εκτέλεσης ποινών, μου όρισε Σωφρονιστικό κατάστημα απομακρυσμένο αρκετά ώστε να αποξενωθώ και από το τελευταίο μου οχυρό που δεν είναι άλλο από την οικογένειά μου.

Για όλα τα παραπάνω αλλά και για πολύ περισσότερα που δε περιγράφω προς χάριν οικονομίας, οδεύω στην 8^η μέρα απεργίας πείνας. Μια κίνηση όχι εντυπωσιασμού αλλά απόγνωσης και ύστατης προσπάθειας να εισακουστούν τα αιτήματά μου. Σημειωτέον ότι είναι η δεύτερη φορά που κατεβαίνω σε απεργία πείνας, η πρώτη ήταν το καλοκαίρι του 2013 ενόσω ήμουν προφυλακισμένος.

Για αυτή την κατάφορη αδικία και καταστρατήγηση των δικαιωμάτων τόσο των δικών μου όσο και όλων των υπόλοιπων κρατούμενων στα ελληνικά κολαστήρια-σωφρονιστικά ιδρύματα, έχω ήδη ξεκινήσει διαδικασίες προσφυγής μου στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ελπίζοντας ότι η απονομή δικαιοσύνης σε ευρωπαϊκό επίπεδο δε μοιάζει με το ελληνικό σύστημα.

Κλείνω αυτό το γράμμα, αναρωτώμενος: «Τελικά τόση αναλγησία? Τελικά τίποτε δε λειτουργεί σωστά σε αυτή τη χώρα? Τελικά μήπως το σχέδιο εξόντωσης μας φυσικής και οικονομικής δεν είναι μόνο μια γραφική θεωρία συνομωσίας...?»

Τα συμπεράσματα δικά σας,

Σιταράς Αθανάσιος
Δ.Φ.Κορυδαλλού

20/3/2014

*Υ.Γ.: ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΠΛΗΡΗ ΕΥΘΥΝΗ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΜΟΥ ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΤΕ ΤΟ.